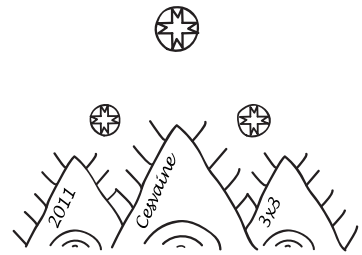

LAĪPOTĀJŠ

ceturdiena, 7. jūlijs

Ar mīlestību un priecājoties

Sveicinājam, vēlējam!

Mēs sveicam visus jubilārus
Vai sieva, vīrs, vai jauns, vai vecs,
Vai veselīgs kā Kirmuš' Jānis,
Vai tāds, kas kruķiem apkārt lec.
Lai lats vai eiro nāk ar joni,
Lai bungas rīb, lai dūkas kauc,
Lai galvu grezno lozberkronis,
Lai ozzianā tauta sauc!

Laipotāji sveic visus Cesvaines 3x3
gaviļniekus: Paulu Rubeni, Elizabeti Santu,
Ilgvaru Zāraku, Sandiju Baškevicu, Uldi
Siliņu, Edīti Karonu, Marutu Juķeviču,
Marutu Voitkus – Lūkinu, Mētru Krūmiņu,
Antru Sipenieci, Antru Spickus un Oliveru
Strazdiņu. ●

DIENASKĀRTĪBA

Piektdiena, 8. jūlijs

Mītiskais koks – vara saknes,
zelta zari, sidrabiņa lapiņām

8.00 – 9.00	Celšanās, rīta rosme
9.00 – 9.30	Brokastis
9.40 – 10.10	3x3 TV ziņas
10.15 – 12.45	Rīta ievirzes
13.00 – 14.30	Pusdienas
14.30 – 17.00	Pēcpusdienas ievirzes
17.15 – 19.00	Kopreferāts (Austris Grasis), pirmsvakariņu ievirzes
19.00 – 19:45	Vakariņas
20.00 – 21.15	Dejotāji no Velsas
21.15 – 21.30	Vakara pasaciņa mazajiem
21.30 – 22.30	Daudzinājums
22.30 – ...	Padziedāšana daudzīnājuma vietā, nīkšana, danči

Svecīšu dievkalpojums Cesvaines evaņģēliski
luteriskajā baznīcā pēc ekskursijas un piknika *Rozītēs*
vakarā ienesa mieru un zināmu rimtumu. Mācītājs
Agris Pilsums sprediķa ietvaros izteica savas pārdomas
par latvietību, par sirds mīlestību un prieku ikdienā. "Kas
ir latvietis – uz šo jautājumu man visīstākā atbilde šķiet
Annas Brigaderes vārdi – *Dievs, Daba, Darbs*", mācītājs teica.
Pēc dievkalpojuma kopīgi tika iedegtas svecītes, izkārtotas uz
baznīcas mūra sētas un nodziedāta vakara dziesma. ●

Gundega

Dziedot pusceļā uz Dievu

„Latvieši ir pusceļā uz Dievu. Jo viņi visu laiku dzied,” atkārtojot reiz dzirdētus vārdus, teica Marija Bērziņa, vakar vadot *Brīvo mikrofonu*. Nometniekus priecēja 24 priekšnesumi, kuru starpā varēja vērot gan pavisam mazus ģiparus, izpildot priekšnesumus ar *horegrāfiju*, gan dzirdēt vijolspēli (Emilija Alma Liepa) un blokflautu (Paula Barinova). Varējām redzēt ģimeņu kopīgos veikumus – Krūmiņi, jaunie Rokpeļņi, Štameri un Skuruļi jāva nometniekiem smelties pozitīvas emocijas. „3x3 ir visjaukākā vieta dziesmām,” pārliecināti dziedāja Skuruļu ģimene. ●

Monta

Pēc triku demonstrēšanas Aleksandrs ar pasākuma vadītāju Mariju dzied *Kaķīt's mans*

Alma Emilija Liepa izpilda dziesmu *Auga, auga rūžena*

Grupa *Runcis* un sešas kaķes atraktīvi dzied *Vīrietis labākos gados*

Kārlis Briedis un Ēriks Kins pēc ilga laika atkal muzicē kopā

Štameru ģimene no Tadžikistānas dzied dziesmu, kuras nosaukums tulkojumā nozīmē *Viens zieds*

Uldis Siliņš nebeidz nometniekus pārsteigt ar savu izdomu un humoru

Iespēja darboties kopā

Pirmo reizi 3x3 saietā piedalās Krūgeru ģimene. Evita, Fabiāns un viņu bērni Laima (4,5 gadi) un Henriks (3,5 gadi) uz Cēsvaini atbraukuši no Hamburgas Vācijā.

Viens otrā ieskatījāmi kopmītnēs

Evita ir latviete. Uz Vācijas aizbraukusi 1990. gadā, lai mācītos Minsteres latviešu ģimnāzijā. Pēc tās absolvēšanas mācības turpinājusi Berlīnē. Dzīvojusi studentu kopmītnēs, kur arī iepazinusi ar Fabiānu. Kopš tā brīža viņi ir kopā. Ikdienā Fabiāns ir inženieris, bet Evita strādā par ārstu - traumatologu.

Piedalāmi ievirzēs, kur mazāk jātulko

Par 3x3 Evita bija dzirdējusi no paziņām, kas paši bija piedalījušies gan nometnēs Garazerā, gan Latvijā. „Jau laiku atpakaļ skaidri zināju, ka tad, kad mani bērni būs apzinīgā vecumā, noteikti piedalīsimies arī mēs. Tā arī šogad pieteicāmi. Ļoti patīk. Laima un Henriks gan rīta pusē, gan pēcpusdienā piedalās 1/2 x 1/2 nodarbēs. Mēs paši, rīta pusē izvēlējamies piedalīties *Latviskajā virtuvē*. Ikdienā ļoti maz laika iznāk kopā darboties. Daudz laika pāiet katram savā darbā, vai darbojoties ar bērniem. Vakar kopā ar citiem ievirzes dalībniekiem gatavojām maltīti bērnu ballītei. Fabiāns nedaudz saprot latviski, un virtuvē daudzas lietas ir saprotamas arī bez vārdiem. Mājās aizvediņu jaunas idejas un receptes, ko varēsim izmantot, gatavojot savai ģimenei un draugiem. Pēcpusdienā *Ādas apstrādes* ievirzē gatavojam sev ādas zābacīņus. Vajag spēku un pacietību, bet no roku saduršanas ar īlenu līdz šim izdevies izvairīties. Būtu vēlme piedalīties arī vēl citu ieviržu darbā, bet šogad esam izvēlējušies tās, kur mazāk nepieciešams saprast valodu, bet vairāk var darboties praktiski un pats galvekais – kopā”, saka Evita.

Laiku Latvijā izmantosim pēc iespējas lietderīgāk

No Hamburgas Krūgeru ģimene atlidojusi. Latvijā tiek nomāta mašīna, lai būtu ērtāk apciemot draugus un radus. Arī Cēsvainē esot, no saietā aktivitātēm brīvajā laikā rod iespēju apskatīt pēc iespējas vairāk – kaut vai izbaudīt naksniņu pastaigu pa Cēsvaines klusajām ieliņām. Un internētā atgriežas tikai, lai pārļautu nakti.

Saiets vēl nav beidzies, bet jau tagad Krūgeru ģimene zin, ka citu gadu piedalīsies atkal. Iegūti jauni draugi, apgūtas jaunas prasmes, bet ļoti daudz kas vēl palicis nerealizēts. „Ģimenei tā ir lieliska iespēja būt kopā. Atmosfēru, kas valda saietā, gribas izbaudīt vēl un vēl”, atzīst Evita. ●

Valda

Dziedāšana ir manas dvēseles veldzēšana un dziedināšana

Julgi Stalte mudināja visus nodoties dziesmai: „Kas gan cits, ja ne dziedāšana, ir dvēseles veldzēšana? Kad kopā sanāk labi ļaudis, dvēsele un acis sāk dziedāt, un mēs ieraugām viens otru – īstu, patiesu cilvēku. Ir tāds teiciens „lācis uzkāpis uz ausīm”, cilvēki saka „man nav dziedamās balss”. Par ko ir runa? Tikai par kurlmēmiem ļaudīm. Visi pārējie mēs esam dziedoši. Dziesmā mēs vienojamies, dziesma mūs aizsargā un ceļ spārnos. Caur dziesmu runājas māte ar bērnu, vīrs ar sievu. Dievs dod katram atrast savu dziesmu! Iesim tālāk ar dziesmu.”

Mārtiņš Ivulis, 21 gads, no Mazsalacas:

Es nedziedu. Gribētu publiski atvainoties Egijai, jo es vakar *noraustijos* un beigu beigās uz skatuves dziedāt tā arī neuzkāpu, jo sapratu, ka to neprotu. Es dziedu mājās – ieslēdzu *Dzelzs vilka* albumu *Teātris*, uzlieku austiņas un vienkārši brutāli dziedu. Jā, tā varētu būt

dvēseles veldzēšana – izkliegties dziesmā. Manas mīļākās grupas ir *Dzelzs vilks* un *Imants Daksis* – viņš ir baigais dēmons.

Uģis Drava, 43 gadi, no Kurmenes:

Es piekritu tam, ka jebkurš cilvēks var un prot dziedāt, ja vien spēj runāt. Es dziedu reizēm, ar ģimeni dziedu, ar draugiem. Mīļākās man ir karavīru dziesmas.

Līva Grāpe, 26 gadi, no Rīgas:

Es esmu sapratusi, ka dziedu un spēlēju par maz. Pēc šīs nometnes es uzsāku kāda mūzikas instrumenta spēlēšanu. Es domāju, ka muzicēšana ļoti bagātina cilvēku. Man tas ir mazliet piemirsies – ka vajag no ikdienas steigas atrauties un savu dvēseli paveldzēt. Es spēlēju klavieres mūzikas skolā, bet domāju

pievērsties ģitārai vai koklei, jo tie ir instrumenti, kam ir stīgas. Un, manuprāt, cik es pamēģināju, es aizskāru dziļākās dvēseles stīgas. Arī bērniņam uz kokles var skaistas šūpuļdziesmas nospēlēt. Cilvēkam, kas prot spēlēt klavieres, iemācīties kokli nav nemaz tik grūti, mazliet sarežģītāk ir ar ģitāru.

Paula Barinova, 9 gadi, no Ludzas:

Man patīk dziedāt. Eju skolā, tur ir mūzikas stundas. Es dziedu arī grupā *Cielaviņa* ar vēl 8 bērniem kopā. Eju mūzikas skolā Ludzā, tur es spēlēju stabuli. Bet vakar *Brīvajā mikrofonā* spēlēju blokflautu. Man ir ļoti daudz mīļas dziesmas. Bet vismīļākā dziedātāja ir Liene Šomase, jo viņai ir skaistas dziesmas. ●

Monta un Laura

Doņi sirdī un uz galvas

Ievirze *Cepures no doņiem un kļavu lapām* pievakarē pulcē interesentus, kas vēlas izgatavot vasarīgu galvas rotu. Doņu cepuru darināšana prasa pacietību un labu materiālu, kas meklējams purvainās vietās. Ievirzes vadītāja Sandra Vorkale vispirms iepazīstina ar materiālu, kas nepieciešams, un tad praktiskais darbs var sākties. Citam tas padodas ātrāk, citam nepieciešams ilgāks laiks, lai iemācītos pīt. Kā saka paši ievirzes dalībnieki: „Esam saslīmuši ar doņu pīšanu.” Iesāktais darbs tiek turpināts arī pēc ievirzes beigām katrā brīvā brīdī, jo mājās gribās aizbraukt jau ar gatavu cepuri. Dalībnieku sastāvs ievirzē ir visdažādākais, un darbs vienlīdz labi padodas visiem. Viena no ievirzes dalībniecēm, kas ātri apguva šo prasmi un kura mājās uz tālo Omskas pilsētu Krievijā aizbrauks ar saietu laikā gatavotu doņu cepuri, ir Raisa. Viņa piekrita nelielai sarunai par iespaidiem 3x3.

„Esmu atbraukusi no Omskas. Mani senči uz Krievijas brīvajām zemēm izceļojuši vairāk nekā pirms 100 gadiem – 1897. gadā. Saikne ar Latviju nav pārtrūkusi. Bauskas pusē, Vecumniekos, dzīvo radi, kurus apciemojam. 3x3 nometnē esmu trešo reizi. Ļoti patīk, to sajūtu vārdos izstāstīt nevar. Katru reizi cenšos pēc iespējas vairāk iemācīties un iegūtās prasmes aizvest sev līdzī uz Krieviju. Cēsainē no rīta puses mācos spēlēt kokli, pēcpusdienā mācos līvu valodu, pievakarē un visā pārējā brīvajā laikā *slimoju* ar doņiem. Cepure būs gatava pavisam noteikti. Neesmu pārliecināta vai Krievijā izdosies atrast piemērotu materiālu, bet gan jau kaut ko izdomāšu. Visam, ko vēlos apgūt, vienkārši nepietiek laika. Gribās arī pēc iespējas vairāk iepazīt Cēsaini. Ļoti skaista vieta, jutos šeit kā pasakā. Un pats saiets ir brīnišķīga iespēja pilnveidoties un atpūties. Apkārt fantastiski cilvēki. Noteikti braukšu un piedalīšos arī citreiz,” smaidot saka Raisa. ●

Valda

Raisa Bakanova pin un pin...

Latvisko Dievu turēt

Par mūsu latvisko dzīvesziņu, manuprāt, visspilgtāk liecina dievturība kā uzskatu sistēma. Vai maz latviešu tautai tās sarežģītajos laika griežos būtu bijis iespējams izdzīvot bez tās? Sarunājos par latvisko Dieva ziņu ar ievirzes vadītāju Marutu Voitkus-Lūkinu.

Kas par ļaudīm ir tavā ievirzē?

Atnācaziņoši cilvēki ar patiesu interesi, kas paši bija daudz domājuši un ir noformulējuši savu pasaules uzskatu – kāds pieredzes, kāds folkloras izpētes, kāds citu iemeslu dēļ. Tas mani gandarī.

Vai tu īpaši gatavojies nodarbībām?

Biju sagatavojusi jautājumus, lai saprastu, kāda būs mērķauditorija un ko tai piedāvāt.

Esmu sagatavojusies sniegt vispārīgu ieskatu par dievturību, tās vēsturi, saturu un arī par kulta kopšanu un svētrūpi.

Man patika, ka varēju iepriekš iekļūt nodarbību telpā un sagatavoties, uzrakstīt savus spriedumus uz tāfeles un noskaņoties darbam. Par to paldies rīkotājiem.

Kā tu novērtē savus klausītājus?

Esmu gandarīta, ka šie cilvēki ir atnākuši uz palikšanu.

Kā veicās pirmajā nodarbībā?

Ievads dievturībā tika atsaucīgi uzklausi, jo, izsekojot dievturības likteņgaitām no seniem laikiem, var labāk saprast. Tas dod *garšu* par apskatāmo lauciņu.

Ko Tu domā par dievturības nākotni?

Dievturu skaitliski nekad nav bijis daudz ciparu izteiksmē, bet viņi ir pārsteidzoši pamatīgi – viņi ir visdedzīgākie latviskuma aizstāvji, kam dārga latviskā dvēsele...

Nez kāpēc paši vietējie cēsainieši neatnāk iepazīties ar dievturību, ja šī apkārtnē nav nevienas draudzes. Tā viņiem ir lieliska iespēja rast atbildes uz jautājumiem...

Tēvu tēvi laipas līka

Ar Dievīņa palīdzību

Kad atjāja razbainieki

Tie tās laipas saspārdīja

Sapārdīja, izspārdīja

Svešu Dievu cildināja

Bērnu bērni laipotāji

Grib tās laipas salāpīt

Dievturīši bāleliņi

Bērnu bērniem ceļu rāda

Man arī ir savas pārdomas par dievturības nākotni Latvijā un trimdā. Trimdas latvieši atzīst, ka viņiem tā bija iespēja izdzīvot un saglabāt sevi un savu identitāti cauri mūsu tautas likteņu griežiem. Citādi tas būtu bijis ļoti grūti, pat neiespējami. Bet nu ir izaugusi jauna paaudze... Latvijā dievturu uzskati tikuši jo centīgāki nīdēti un noliegti. Un tomēr kā pērles reizēm uzmirzd cilvēki ar šādu izteikti valdzinošu latvisko domāšanu.

Vai mēs varam un gribam nodot savu izpratni par mūsu tautas seno dievēstību saviem mantiniekiem? ●

Inta

Pozitīvas emocijas ik uz soļa

Ar Cesvainies novada vēsturi un novadpētniecību saieta dalībniekus iepazīstina cesvainiete **Māra Evardsonē**, kas ikdienas darbā strādā Madonas bērnu un jauniešu centrā kā Vides izglītības koordinatore. Vēsture un novadpētniecība ir viņas sirdslieta. Informācijas ir sakrājies daudz, un savas zināšanas viņa labprāt nodod 3x3 saieta dalībniekiem.

3x3 darbā Māra piedalās otro reizi. Iepriekšējā pieredze iegūta, darbojoties Madonas nometnē. Patīk būt kopā ar cilvēkiem, kas ir atvērti un ar interesi tver katru vārdu un informāciju, ko viņiem piedāvā. Māra ir patīkami pārsteigta, ka interesentu ir ļoti daudz, un ceļojumos pa Cesvaini viņa saieta dalībniekus mēģina iepazīstināt ar vietām, kas nav iekļautas ekskursiju maršrutos. Iepazīstot pilsētu vairāk, Cesvainies viesi ir pārsteigti un ļoti atzinīgi izsakās par mazpilsētas mieru, sakoptību un iekšējo skaistumu, kas raksturīgs arī Latvijas mazpilsētām kopumā.

Māra 3x3 saieta dalībniekiem novēl negulēt un nenīkt. Pēc iespējas vairāk izmantot tās zināšanas un prasmes, ko piedāvā ieviržu vadītāji. Jautāt visu, kas interesē. Aizbraukt mājās ar pozitīvām emocijām, jo tās te var dabūt ik uz soļa. ●

Valda

TEIKA

Cesvainē, tepat pie lielās Cesvainies pils, atrodas kalns, kam ir zārka forma. Šajā kalnā atrodas Cesvainies pils barona kaps. Stāsta, ka šis barons esot bijis muļķīgs un ļoti ietiepīgs. Pirms savas nāves barons esot licis jau šo kalnu sabērt un izraudzīties sev kapa vietu. Līcis arī, kad nomiršot, viņu noteikti vest ar ragavām. Nemaz neskatoties uz to, vai būšot ziema vai vasara. Visi nu bijuši lielā nesaprašānā, kā lai vedot ar ragavām. Beidzot kādam ienācis prātā, ka vajagot ceļu nokaisīt ar sāli un tad vest. Tā arī izdarījuši. Ceļu nokaisījuši ar sāli un veduši. Stāsta, ka vēl tagad pa ceļu, kur vests barons, zeme esot sāļa, un upītē, kas tekot gar kalnu, esot ūdens ar sāļu garšu. ●

Tautas teika

Skulptūra *Ragavas*, autori Andris Džiguns, Gundars Kozlovskis, Gatis Lucjanovs, Imants Spridzāns un Renārs Stempers. Skulptūra veidota Cesvainies 800 gadu svinību laikā 2009. gadā.

EKSKURSIJA

Ieva Rise Zigure, 35 gadi, no Norvēģijas:

Es biju ekskursijā, kas brauca uz Augusta Saulieša māju un kapiem, kā arī apskatījāmies vienu dārzniecību. Pēc tam bijām baznīcā un apskatījām Cesvainies pili. Man ļoti patika runāties ar A. Saulieša meitu Ilzi. Es nekad nebiju dzirdējusi par tādu rakstnieku, bija ļoti interesanti viņa māju apskatīt un dzirdēt, ko par viņu stāsta. Arī māja patika – gan pēc izskata, gan atrašanās vietas – meža malā, jābrauc pa maziem, maziem ceļiem iekšā ļoti tālu. Istabās sienu zīmējumi – rakstiņi latviskie. Patika, kā Ilze stāstīja par savu tēvu, pagātni un karu. Un par dzīvi šodien – kā viņai klājas. Bija arī interesanti parunāt ar cesvainieti Kārli, kurš ir atbraucis uz dzīvi šeit no Kanādas ar trijām meitām un sievu. Viņš ne tikai izrādīja baznīcu un pili, bet dalījās viedoklī par atšķirībām, ko saredz dzīvē tur un šeit, nebaidoties būt kritisks.

Elmārs Grēns, 75 gadi, no Rīgas:

Interesants bija viss. Sākot ar kaziņām, kuras no mums ātri vien aizbēga projām un nepaguvām lāga apskatīties. Un beidzot ar Cesvainies pili, kas ir kaut kas unikāls. Tā ir atgādinājums, ka mums viņa ir jāsaģlabā un jāuzceļ vismaz tāda, lai kaut cik atgādinātu tos laikus, kad tika būvēta. Priekš dvēseles bija vakara dievkalpojums, tas bija ļoti patīkami.

Krišjānis Rubenis, 11 gadi, no Jelgavas:

Es redzēju nevienu *pakāpienu*, kas atradās Cesvainies pilī, un bija jāmeklē, bet es nevienu neatradu. Mēs bijām pie zirgiem un ponijiem.

Ar zirgiem jāt nevarēja, drīkstēja tikai viņus papāijāt un iedot ēst. Tad vēl biju pie *Sievasmātes*, pa batutu palēkāju un varēju ar gaisa pistoli šaut. Visvairāk man no ekskursijas paliks atmiņā, ka nevarēju atrast nevienu *pakāpienu*. Un vispār es nesaprotu, kāpēc pili būtu jābūt *pakāpieniem*, tos taču var dzert arī citur!

Areta Grāpe, 10 gadi, no Rīgas:

Es biju uz Cesvainies pili. Man patika tornis. Pie torņa ļoti tuvu bija stārķu ligzdiņa un tur iekšā bija mazie stārķēni – viņi tik mīlīgi kustējās! Visvairāk man atmiņā palika stāstītais par ugunsgrēku pili – kā viņa sadega, un ka tur pirms tam bija skola. ●

Monta

Mīļši baltie! Siliņš Cesvainē

Dievs, kas vakardien bija par dienu! No nīkšanas mani, Purciemu un Kleopatru pārveda mājās policijas mašīnā. Neskatoties uz Kleopatras norādījumiem, uz kuru pusi jābrauc, mēs nonācām ātri galā. Tas aiztaupīja manām astoņdesmitgadīgajām kājām pāris kilometrus. (Piedodiet, ja esmu jucekļīgāks kā parasti, vecums nav brālis). *Brīvajā mikrofonā* mikroфона vadītājs Alberts Rokpelnis nāca man vīrs kā melna nakts, ka arī man ir kas jādzied. Dziedāšana (lai nu kāda) man problēmas nerada, bet dziesmu vārdi gan. Laila Kirmuška pēc mana priekšnesuma sacīja, ka es esot atgādinājis zināmas profesijas sievieti, uz ko es atbildēju, ka amats netop lamāts. Es vakar arī filmējos. Sagaidīju dēlu no studijām Vācijā (kurš man privātā sarunā atzinās, ka Vācijā nekad nav bijis, bet dzīvo Ņujorkā). Mana sieva filmā ir Daiga Rokpelne, ar kuru man ir bijuši astoņi bērni. Es tēloju cilvēku, kas ir bijis tiešām darbīgs Tā Kunga un personīgajā druvā.

Pēc filmēšanās ar autobusu, velns zin', uz kurieni braucām – kur nometņotāji vakariņoja. Pēc šķīvja zupas, trīs desām ar kartupeļiem un šķovētiem skābiem kāpostiem (urrā!) atpakaļ uz nometni.

Uz svecišdievkalpojumu es negāju, jo svētais tēvs mums neļāva filmēties baznīcā. Es respektēju reliģiju, es neesmu ateists, bet man svētums nenāk pa ausīm ārā. Varbūt es rītdienas avīzē uzrakstīšu ko prātīgāku. ●

Uldis

JOCIŅŠ

Stārķis (*noguris*):
"Cik tad man vēl jānes?
Lūdzu, pa vienam!"

Vai laipām esot gali?

Daina: Meklēju, meklēju ezīti rīta miglā – neatradu. Laikam sapiktojās, ka vakar nepabaroju ar Ventiņmaizi.

Kleopatra: Kur ta' pēc tādas nīkšanas vēl ezīti meklēt, stārķi jau bij' pamodušies futbola laukumā!

D: Jā, vēl šodien līvu dziesmas galvā skan precizā azarta meitenēm. Rakstīšana nemaz nav tajā.

K: Tad jau akurāt izpildīsi redakcijas vēlmi: „Raksti! Bet neraksti garī!” tev esot jāreķinās, cik Uldis tev atstās brīvās slejas. Nu saki viens, zināju, ka esam Uldatkarīgās, bet ne jau lapas lielumā!

D: Kas noteikti jāmin – Mārītiņš Ivulis – nu tas, kas uz četrām kājām staigā, izsakot vislielāko pateicību vecai gvardei: Jānim-M, Kārlim-R, Uģim-D un Ilgavaram-Z par viņa ceturtās kājas salabošanu, kas prasīja ne mazumis pūļu un laika.

K: Ko drauga dēļ neizdarīsi! Nometnē tā pieņemts, un uztraukumiem nav vietas. Visi tiks uz lielās laipas – vienalga vai ar divām vai četrām kājām.

D: Uz laipas, kas ved uz nīkšanu, paldies 3x3 Dieviem, vadītājs vairs nav manīts, tāpēc vakarnaksnīrīts pagāja sevišķi lustīgi!

K: Vienu brīdi gan aizķeršanās notika ar S un V tualetes gala noskaidrošanu. Apžēliņ, kāds sievietēm var būt gals? Tik ilgi skaidroja, kamēr abi gali bij' ciet. Runā, ka uz mūžīgiem laikiem dažu dienu garumā.

D: Atvēra taču citu 00 galu!

K: Nu nezin. Ejot jākāpj uz Lielās Skatuves, lai tur nokļūtu. Šitā apgānīt svētos dēļus (laipas)!

D: Neņem tik ļoti pie sirds. Dzīvo vienkāršāk.

K: Viegli runāt! Uldim jau nekas – viņam vakarnakt viss bij tikai iekšā, Alberts spēlēja dūrē, Julge ar Mariju tik līvojās, meitiņas melniem matiem noskrēja līdz ezeriņam 4 km tuvumā, bet Krūmiņi neakceptēja savu vārdu piesaukt, atlika vien kāpt uz lielās laipas, kur visi gribētāji uzreiz nevarēja laipot.

D: Nu jau atkal par daudz sleju par vienu nakti! Visi taču šodien ievirzās.

K: Ievirzās gan, jo cik tad naksniņu paliks – nieks trīs. Žēl, ka nav 3 reiz 3. ●

→ Nakts basketbols

Nakts basketbolu šogad sauc *Tymbark kauss*, kas norisināsies hallē. Nāc un atbalsti savu ģimeni un draugus! Aktīvākajiem līdzjutējiem – specbalva!

→ Ērģeļu koncerts

Šovakar 21.30 paralēli Nakts basketbolam Evāņģēliski luteriskajā baznīcā notiks ērģeļu mūzikas koncerts. Spēlēs Beatrise Bandeniece (vijole), Emma Bandeniece (čells) un Daiga Matroze (ērģeles).

→ Vilkaču koncerts

Vilkaču koncerts šovakar 20.15 **AIZ** Cesvaines pils!

→ Tautastērps

Ja Tev ir līdzī tautastērps – ņem ārā to no somas un velc uz daudzinājumu rīt 21.30.

→ Adreses

Lūdzu, pārbaudi informāciju adrešu sarakstā par sevi un savu ģimeni! Ja Tu būsi precīzs – arī adrešu saraksts būs precīzs.

→ Ceļu satiksmes noteikumi

Lūdzu, ievērojiet ceļu satiksmes noteikumus, īpaši riteņbraucēji. Atgādiniet arī saviem bērniem, kā jāšķērso iela.

→ Kreklu tirdzniecība

Infocentrā vēl joprojām ir pieejami Cesvaines 3x3 saietā krekli – sieviešu S izmērs (4 Ls).

→ Atrastās mantas

Infocentrā vēl joprojām ir ļoti daudz atrasto mantu. Ja Tev ir kas pazudis, nāc droši un jautā mums.

→ Ulda Siliņa grāmata

Ir iespēja iegādāties Ulda Siliņa grāmatu „Kā nu, Andriev, dzērājam dzērāja valoda” (3 Ls)!

→ 3x3 saietā ārste

Sarmīte Opmane (tāl. 26342640), skolā, 1. stāvā pretī infocentram.

Redakcija:
Laura Bitiniece
Monta Bitiniece
Ieva Ploriņa
Līga Luste

Uldis Siliņš
Valda Kļaviņa
Gundega Kalendra

Mīļie nometnieki un cesvainieši!

Ar prieku publicēsim jūsu vērojumus, stāstus, jokus un bildes. Rakstiet un nāciet ciemos uz *Laipotāja* redakciju skolā, 2. stāvā. Tāl. 28879068